

Ikus ikas

Udako oporraldia, nahiz eta berez atsedenaldi izan, beste kurtso bat bihurtzen da zenbaitentzat. Udako hilabeteotan, oporrak hartzeko aukera dutenek izan ohi dute beren kultura gehitu eta sakontzeko okasiorik. Beste lurralde eta garaietako arte, historia eta gizonen berri jakiteko eta gogoratzeko eskurtsio edo ibilaldiak atxakia direla.

Beti da une egokia ikasteko, eta uda aldea ere bai. Ikus-ikas dinamika bat da garai honetan egiten dena. Eta hau ez da helduentzat bakarrik. Haurrentzat, ikastola inguruan batipait, bada gure artean beste aukera bat: Udalekuak.

Udalekuetan, 15-20 egun horietarako joaten diren haurrek, beren herritik eta etxetik kanpo, elkarrekin bizitzen ikasten dute, normalean ohitu diren baino talde handiagotan. Taldeko lan eta jolasetan parte hartuaz, talde izatearen esijentzietan erantzutera jarri beharko du haurrak. Kurtso garaian entzundako zenbait gauza berri ikusi ahal izango du egun hauetan. Begiraleak atentzioa zuzenduz gero, haurra bera izanen da aurrenekoa «berri» bezala ikusi eta ikasten duen guztia besteei kontatzeko. Haurraren protagonismoa.

Interesgarri litzateke udalekuen esperientziaren historia ezagutzera: Zer dioten haurrek, hezitzaileek, arduradunek. Balantze bat egiterik ez ote? Guk ere ikusiz ikas dezagun. ■ *Antonio Iraola.*

Futbolaren gortinak

Azkenean, bukatu da munduko futbol txapelketa! Urte askotan hara begira egon direnek ere bukatu dute beren ametsa. Batzuek jokalaria bezala, beste batzuek han bertara ikustera joanaz, eta gehienok hemendik telebista ikusle bezala.

Munduko txapelketa honen prestaketak eman du buruhausterik franko, ez azken urte honetan bakarrik, txapelketa hau eratzeko Argentina izendatu zuten geroztik baizik. Eta buruhausteak, ez deportean bakarrik: bertako prozesu politikoa ibilbide larritatik pasea da. Protestarik ere izan da. Begiak Hego Amerikara —futbola medio— jarriak egon diren honetan, izan da begirada horik beste giza arazo batzuetara zuzendu nahi izan dituenik. Eta ez Argentinara bakarrik, Chileri ere galdetu zaio, ea zer den desagerturiko jende horietaz. Diktadura bizi-bizirik dago, eta han on da ixiltzea.

Ez dut uste azken aldi honetan Hego Ameriketako gertakariarik garrantzitsuenak Argentinako futbola izan denik, nahiz eta bistan agertu dena gehienbat berau izan. Baten baino gehiagoren gogoia izan da Ameriketako, eta zehazki Hego Ameriketako, problemak protesta bezala agertzea munduari. Ez dakit ongi lortu den: Hango nekaza-